

ЯВЛЕНИЕ ТРИНАЙСЕТО.

Ла-Хиръ и солдати влизатъ, като си сложватъ оръжието

Ла-Хиръ. (*приближава се къмъ нея*). Покорете ся, кралице на Божие то провидение. — Войски тѣ ся прѣдадоха, напразно всяко упорство! — Ще ви придружа, заповѣдайте на къдѣ искате да ся отправите.

Изабо. Всяко мѣсто за мене е едно, гдѣто не срѣштна само мръсния ми сѣнь. (*Дава си сабята, и послѣдва солдати тѣ*)

Синна та прѣобрѣща на бойно то поле.

ЯВЛЕНИЕ ЧЕТИРНАЙСЕТО.

Солдати съ знамена изпълнюватъ дѣното на синна та. Прѣдъ тѣхъ краль тѣ и Бургундъ, въ чийто обгърдки лежи Ивана смъртно ранена, безъ знакъ на животъ.

Агнесъ Сорелъ влиза бърже.

Сорелъ. (*хвърля ся въ грѣди тѣ на краля*). Ахъ пакъ ви имамъ. — Вие ся освободихте, — вие сте живи!

Краля тѣ. Азъ съмъ живъ — живъ, съ тѣзи заплаща! (*показва на Ивана*).

Сорелъ. Ивана! Боже! Тя умира!

Бургундъ. Вѣчна ѝ память, тя ся раздѣли вече отъ насъ! Като Ангелъ, заспало отроче лежи спокойно. Небесно то спокойствие играе по прѣлестни тѣ ѝ чърти; не въздиша; но че живѣе туй ся познава по топлата рѣка!

Краля тѣ. Не ще ся разбуди вече — нейното око не ще може да види вече земното. — Възнася ся въ свѣтли облаци; не ще може да види наша та болка и наше то каение!

Сорелъ. Тя живѣе, растваря си очи тѣ!

Бургундъ. (*въсчуденъ*) Смъртъта ли я мѣчи, отъ гроба ли ще ся повърне? Повдига ся — ето — става!